

Segregacions ideològiques

«L'educació és un dret fonamental, com fonamental ha de ser que aquesta educació sigui igualitària. Si no és així, estem parlant d'una altra cosa»

Que continuïn existint escoles que segreguen per sexe és una anomalia democràtica. Que, a més, fins ara hagin rebut diners públics és incomprensible i injustificable. L'educació és un dret fonamental, com fonamental ha de ser que aquesta educació sigui igualitària. Si no és així, estem parlant d'una altra cosa. Hi ha qui tanca files amb aquesta separació entre nens i nenes amparant-se en què es treballen els mateixos continguts curriculars. Però l'escola és molt més que això; és el planter de valors d'una societat. La mera separació ja és, per si sola, un missatge.

Què motiva que un centre segregui? Per què hi ha aquesta necessitat de classificació? Tota justificació acaba sent discriminatòria en un context on les dones ja estan estructuralment en condicions de desigualtat en totes les esferes públiques i privades. L'escola ha de ser una institució des de la qual es deconstrueixi una societat patriarcal, i no una baula de la cadena per perpetuar els rols i els estereotips de gènere. Si aquesta batalla ja és difícil en qualsevol escola convencional, es fa impossible si el punt de partida és una educació segregada.

Hi haurà qui digui que les famílies tenen "llibertat" per escollir l'educació dels seus fills i filles. I la rèplica és si aquesta llibertat pot passar per sobre d'un dret a l'educació que ha de ser no discriminatori, sigui amb diners públics o sense. Hi haurà qui subratlli els "valors" que inculca l'escola per escollir un centre en mans d'altres institucions religioses com l'Opus. I la rèplica és que de quins valors estem parlant i quins interessos tenen aquells que hi estan darrere. Si quan es parla de família, per posar només un exemple, es té en compte la diversitat, clau per combatre l'homofòbia o el racisme. O si quan es parla de sexualitat es fa des de la llibertat de la dona per decidir sobre el seu propi cos.

El Govern deixarà de finançar les escoles que segreguen per sexe -amb permís de qualsevol contraordre judicial que pugui arribar- i és una bona notícia que a partir del pròxim curs es disposi de 39 milions d'euros més per a l'escola pública i que fins ara anaven a parar a 11 centres. No s'ha de perdre de vista l'altra gran segregació que pateix l'escola catalana: la que té a veure amb l'origen i la situació socioeconòmica. Segons dades de la Fundació Bofill, Catalunya es troba entre els vuit països de la Unió Europea amb pitjors índexs de segregació escolar (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204915/mapes-quins-son-municipis-amb-major-segregacio-escolar-empitjora?rlc=sf>) . I aquesta mala dada té més a veure amb les polítiques públiques que no pas amb el pes de la població estrangera.

Corregir-ho requereix inversió i autèntica convicció en l'escola pública com a autèntica estructura de país per garantir la igualtat d'oportunitats. Fa anys que la comunitat educativa reclama als governs que inverteixin el 6% del PIB. La pandèmia ha evidenciat com de fràgils són les costures del sistema públic i, al mateix temps, com d'important és que sigui robust i estigui dotat amb els recursos humans i econòmics suficients. Treballar per impedir que la pobresa acabi sent hereditària i estructural és també una qüestió ideològica.